



ZA SINODALNU CRKVU: ZAJEDNIŠTVO – SUDJELOVANJE – POSLANJE



RADNI LIST za susret i razgovor s članovima ŽPV-a i ŽEV-a

Obrazac

2

Na početku radnog susreta s članovima župnog pastoralnog i ekonomskog vijeća okupljeni izmole „Molitvu Duhu Svetom prigodom sinodskih okupljanja“ te ju zaključče pjevajući „Ja sam Put i Istina i Život“ (Iv 14,6), misao vodilju sinodskih nastojanja.

Nakon toga župno Povjerenstvo uvodi u susret predstavljajući osnovne informacije, svrhu i cilj te način savjetovanja (Obrazac 1).

Slijedi razgovor sa sudionicima susreta koji se dotiče njih i njihovog vjerničkog života, a ima za cilj osvijestiti vjernicima krsnu suodgovornost, napraviti pregled i prosudbu postojećeg stanja te pobuditi njihove prijedloge za bolju pastoralnu praksu u našim župama.

Uvodni tekst:

„Apostolat laika sudjelovanje je u samoj spasiteljskoj misiji Crkve, i za taj su apostolat svi određeni od samoga Gospodina po krštenju i potvrdi... osobito po euharistiji... Laici su posebno zato pozvani da Crkvu učine prisutnom i djelatnom u onim mjestima i prilikama gdje ona samo po njima može postati sol zemlje. Tako je svaki laik zbog samih darova koje je primio ujedno svjedok i živo oruđe misije Crkve 'prema mjeri u kojoj mu je Krist dao svoj dar' (Ef 4,7). (...) Laici mogu još na razne načine biti pozvani na neposrednije sudjelovanje s apostolatom hijerarhije, poput onih muževa i žena koju su apostola Pavla pomagali u Evanđelju, radeći mnogo u Gospodinu (usp. Fil 4,3; Rim 6,3ss). Osim toga imaju sposobnost da od hijerarhije budu uzeti da vrše za duhovnu svrhu neke crkvene službe. (...) Neka im zato bude otvoren bilo koji put, da prema svojim silama i potrebama vremena i oni aktivno sudjeluju na spasiteljskom djelu Crkve.“

Drugi vatikanski sabor, *Lumen gentium*, br. 33

Pitanja za razgovor:

- Što biste rekli o svojoj osobnoj svijesti da je Crkva onakva kakvi smo mi i da ona drugima pruža ono i onoliko koliko im pružamo svi mi?
- Osjećate li se pozvano, slobodno i prihvaćeno u svojoj župnoj zajednici ili imate osjećaj da se ne možete angažirati kao pojedinac?
- Možete li sa svojim svećenikom otvoreno i s povjerenjem razgovarati o vlastitim problemima i problemima župe, o pitanjima društvenog, javnog, kulturnog i političkog života? Ako ne možete, što vas u tome sprječava?
- Koja područja života vaše župne zajednice trebaju suodgovornost vjernika laika i u kojim oblicima suodgovornosti? Na koji način vjernici laici mogu pomoći župniku u pastoralnim aktivnostima župe?
- Osjećate li da aktivnosti u vašoj župnoj zajednici pomažu i pridonose skladnijem i radosnijem kršćanskom životu? Što biste rekli o svojoj vlastitoj svijesti da vaš kršćanski život (po primljenim sakramentima) predstavlja način ostvarenja poziva na svetost te da u sebi nosi dimenziju crkvenosti?
- Kakvi bi svećenici, redovnici i redovnice trebali biti da biste bili spremni poželjeti da i vaše dijete slijedi njihov životni put?

- U kojoj mjeri svećenik/redovnik/redovnica utječe danas na buđenje ili „pokapanje“ novih duhovnih zvanja?
- Kako motivirati župnu zajednicu da pomaže potrebitima? Postoje li u vašoj župnoj zajednici ljudi kojima je potrebna posebna pomoć i briga? Kako im pomažete?
- Rad župnog Caritasa ne ovisi samo o jednoj osobi. Jeste li voljni biti dio župnog Caritasa i pomagati ljudima u potrebi? Na koji način? Je li župnik jedini koji uvijek ima inicijativu ili ona dolazi i sa strane vjernika? Potiče li tko u župnoj zajednici druge vjernike da pomažu drugima? Prema vašem mišljenju, kojim ljudima bi u župnoj zajednici trebalo pomagati?
- Jeste li spremni javno izreći svoje mišljenje i reagirati na pojave koje nisu u skladu s vašim vjerskim uvjerenjem? Jeste li zadovoljni kako vjernici katolici svjedoče i žive svoju vjeru na radnom mjestu? Uočavate li da pojedini vjernici jedno ispovijedaju u crkvi, a drugo žive van crkve? Prepoznajete li se možda i sami u tome?

„Crkva nije pravo utemeljena, ne živi punim životom niti je savršen znak Krista među ljudima, ako s hijerarhijom ne postoji i ne djeluje laikat u pravom smislu. Bez djelatne prisutnosti laika evanđelje se ne može duboko utisnuti u duh, život i rad nekog naroda. Zato treba već kod utemeljenja Crkve skrajnje paziti na to da se podigne zreli kršćanski laikat.“

Drugi vatikanski sabor, *Ad gentes*, br. 21

Nakon razgovora na prethodna pitanja, susret zaključuje župnik molitvom i blagoslovom.